

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Colors de tardor

Llegim que alguns científics que s'hi han dedicat opinen que els colors de les fulles dels arbres a la tardor, de tons groguencs i vermelloso, podrien tenir una finalitat protectora.

Segons ells, formarien part d'un llenguatge adreçat als insectes indicant-los que, com més cridaners siguin els colors, més poc interessants els resultaran els arbres.

Altres científics opinen que aquesta hipòtesi tan atractiva de missatge visual adreçat als insectes no té cap fonament.

Però el color de les fulles tardorals ja és aquí i no és difícil d'observar en els nostres boscos el fabulós

efecte de llum, tons i colors que els converteix en fragments de pintures impressionistes que podrien ser signades per Monet, Renoir, Cézanne, que ja havia avançat unes passes més, o, entre nosaltres, el solitari Francesc Gimeno, ara recuperat.

Els arbres, a la tardor, és millor observar-los en silenci, com ens recomana la monja budista i mestra de zen Ryo-Nen (n. 1779):

«Seixanta-sis vegades han vist ja / els meus ulls la tardor mudar-ho tot. / He parlat prou de la llum de la lluna, / no m'ho torneu a demanar. / Seguiu només la veu dels pins i els cedres / quan no els remou el vent.»

Diumenge XXXI de durant l'any | Cicle B.....

Primera lectura | Del llibre de Deuteronomi – Dt 6,2-6

En aquells dies, Moisès digué al poble: «Reverencia el Senyor, el teu Déu, compleix durant tota la vida els manaments que et dono, tant tu, com els teus fills i els fills dels teus fills. Així viureu anys i més anys. Escolta, Israel, mira de posar en pràctica això que et mando; així seràs un poble feliç i nombrós en un país que regalima llet i mel, tal com el Senyor ho va prometre als teus pares. Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces.

Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que avui et dono.»

Salm responsorial | Salm 17

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.

Segona lectura | De la carta als cristians hebreus – He 7,23-28

Germans, els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts, perquè la mort els impedia de continuar en les seves funcions. Però Jesús, que viu per sempre, no traspasa a ningú les funcions sacerdotals. Per això té el poder de salvar definitivament tots els qui per ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint per sempre a favor d'ells. Un sacerdot així és el que ens calia: sant, innocent i sense taca; per això va ser tret d'enmig dels pecadors i enlairat més amunt del cel. Ell no necessita, com els altres, oferir víctimes cada dia tant pels seus propis pecats com pels pecats del poble: es va oferir a si mateix una sola vegada. La Llei havia fet sacerdots uns homes plens de febleses, però els termes del jurament que ha substituït la Llei han consagrat el Fill, que serà per sempre un sacerdot perfecte.

De l'evangeli segons sant Marc – 12,28b-34

En aquell temps, un dels mestres de la Llei anà a trobar Jesús i li va fer aquesta pregunta: «Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?» Jesús li respongué: «El primer és aquest: "Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces." El segon és: "Estima els altres com a tu mateix." No hi ha cap

altre manament més gran que aquests.» El mestre de la Llei li digué: «Molt bé, mestre. És veritat que Déu "és un de sol i que no n'hi ha cap altre fora d'ell. I que estimar-lo amb tot el cor, amb tot el pensament i amb totes les forces", i "estimar els altres com a si mateix" és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades a l'altar.» Jesús, en sentir aquesta resposta tan assenyada, li digué: «No ets lluny del Regne de Déu.» I ningú no s'atreu a fer-li cap més pregunta.

Tots tenim un mateix pare | S.R.S.....

Encara que sigui repetir moltes vegades el mateix, «que tots tenim un mateix pare», cal que ho fem, els cristians, ja que això és el que ens va encomanar Jesús a tots i a cada un. Per això, és bo que ho escoltem avui quan ho llegim del profeta Malaquies: «No tenim tots un mateix pare? Per què som deslleials els uns amb els altres?» La germanor universal és un fet biològic i, a nivell espiritual, és un voler de Déu.

Això no obstant, aquesta germanor ben sovint no es manifesta en la nostra conducta i les notícies de cada dia arreu del món més aviat ens convencen que la deslleialtat, la indiferència, el menyspreu, l'odi i la violència són ben freqüents entre els humans.

Les motivacions de la falta d'amor entre persones i pobles són diverses i les circumstàncies que van apareixent al nostre entorn ens donen ocasió de buscar arguments nous.

Avui i a casa nostra l'entrada massiva de persones que provenen d'altres cultures i que fins i tot senten animadversió envers el nostre món està desvetllant noves classes d'odis i, es pot ben dir que estem ficats en una guerra que es manifesta en forma de diverses i cruels batalles. Per això, encara que el nostre poder sigui petit, cal que alcem la veu i que mirem de tenir i manifestar clarament una actitud que correspongui a la germanor universal, ja que tots som fills de Déu.

El sentit de la vida | Romà Casanova, bisbe de Vic

La vida és la realitat amb què cada un de nosaltres es troba. La nostra reflexió ens fa adonar de la vida com una realitat que precedeix la nostra consciència. Una de les preguntes fonamentals de tots els éssers humans és quin sentit té la vida. Preguntes com «d'on venim?», «cap on caminem?», «què dona felicitat?», «què hi ha després de la mort?», són les que donen inici al pensament humà profund, tant filosòfic com religiós.

Trobar un sentit a la vida és tasca humana. Podem dir més encara: la talla de la humanitat d'una persona es pot veure, més que en els èxits i conquestes que aconseguixi, en la capacitat de tenir un sentit que li doni empenya per a viure el dia a dia amb plenitud.

La fe cristiana dona la resposta a la qüestió del sentit de la vida. La nostra fe ens fa veure que la humanitat, que cada persona humana, és estimada per Déu, des de tota l'eternitat, en Crist, i per això ha estat cridada a l'existència. La meta del camí és la participació en la benedicció per sempre en l'eternitat de Déu. I el camí, d'acord amb el seu inici i la seva meta, és fet de la gràcia amorosa de Déu que obra en el cor dels creients la santedat, que és la plenitud de l'amor. Dient-ho d'una manera sintètica: venim de Déu, caminem amb Déu i anem a l'encontre

de Déu. Per tant, la visió del sentit de la vida per al cristià és inseparable de Déu i del seu designi creador, salvador i santificador que en Crist s'ha manifestat en tota la seva plenitud.

La tasca de la humanització de la vida de cada persona demana la resposta de la fe que accepta el que Déu ens manifesta d'amor i de salvació per a la humanitat. Cada persona humana ha de fer per si mateixa la tasca insubstituïble de donar la resposta a «Déu, salvador nostre, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (1Tim 2,3-4). La resposta de la fe cristiana és la que dona el sentit ple a la vida humana. Tota altra opció filosòfica, vivencial, religiosa, sempre és insuficient, perquè en Crist es manifesta el ple sentit de Déu i de l'home.

L'origen, el camí i el destí estan units. No podem de cap manera separar-los. S'han de viure sense fer compartiments que no tenen res a veure. La vida en aquest món, sabent d'on venim i com caminem i el punt d'arribada, és ja ara viure la «vida eterna» per l'Esperit que habita en els nostres cors, en espera de la plenitud. «Ell ens ha marcat amb el seu segell i, com a penyora del que vindrà, ha posat en els nostres cors el do del seu Esperit» (2Co 1,22).

Agenda litúrgica de la setmana

5. Diumenge XXXI de durant l'any.

Sant Zacaries i santa Elisabet.

Lectures: Deuteronomi 6,2-6 / Salm 17 / Hebreus 7,23-28 / Marc 12,28b-34

Litúrgia de les hores: Setmana III

6. Dilluns. Sant Sever, bisbe i màrtir. Sant Lleonard, monjo.

Lectures: Filipencs 2,1-4 / Salm 130 / Lluc 14,12-14.

7. Dimarts. Sant Ernest, bisbe. Sant Fortià màrtir. Beat Francesc Palau prevere.

Lectures: Filipencs 2,5-11 / Salm 21

/ Lluc 14,15-24

8. Dimecres. Sant Godofred, bisbe.

Lectures: Filipencs 2,12-18 / Salm 26 / Lluc 14,25-33

9. Dijous. La Dedicació de la Basílica del Laterà. Sant Teodor, màrtir.

Lectures: Ezequiel 47,1-2.8-9.12 / Salm 45 / Joan 2,13-22

10. Divendres. Dedicació de la catedral de Solsona. Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església. Sant Andreu Avel·lí, prevere.

Lectures: Filipencs 3,17 – 4,1 / Salm 121 / Lluc 16,1-8

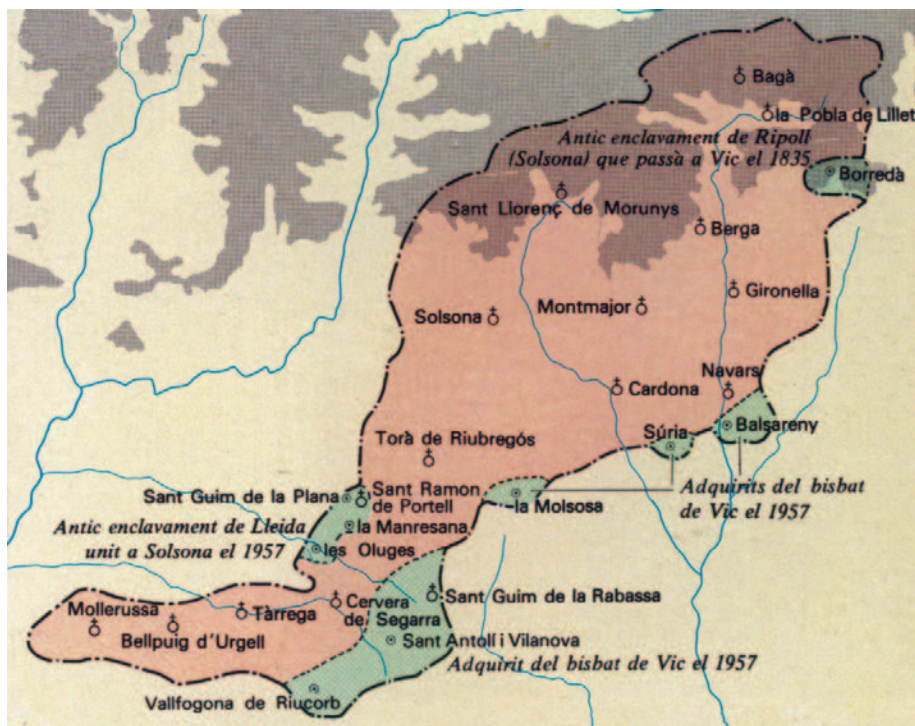
11. Dissabte. Sant Martí de Tours, bisbe.

Lectures: Filipencs 4,10-19 / Salm 111 / Lluc 16,9-15

12. Diumenge XXXII de durant l'any. Sant Josafat, bisbe. Sant Martí I, papa. Sant Emilià, prevere.

Lectures: 1 Reis 17,10-16 / Salm 145 / Hebreus 9,24-28 / Marc 12,38-44

Estima el Senyor
el teu Déu.
Estima els altres

Finalment, la diòcesi de Vic en 1957 va perdre 28 paròquies, repartides entre l'arxiprestat de Santa Coloma de Queralt i l'extrem sud de la Segarra, entorn de Sant

Antolí, i dues importants del Bages, Súrria i Balsareny. En compensació, va rebre les 6 del sector de Camprodon, 8 de la frontera amb Barcelona, sis de vallesanes, dues de l'Anoia i les dues d'entorn de Borredà.

Com ja s'ha exposat, tots aquests arranjaments es feien invocant una millor acció pastoral i per adaptar els límits civils amb els eclesiàstics. Estalviem tot comentari, però resulta evident que els límits civils o provincials no tenen cap lògica; en tot cas, cal només veure com es reparteixen civilment el Ripollès i la Cerdanya. Vic, que tenia notables sectors de les quatre províncies civils, es va reduir a només dues: les de Barcelona i Girona, i per descuit el petit enclavament d'Enfesta, de província de

Lleida i municipi de la Molsosa, unit a la parròquia de Calonge de Segarra. És evident, per moltes altres raons, que va predominar més el criteri polític que el pastoral.

Deu consells (amb motiu de l'any jubilar)

El bisbe de Pamplona i Tudela, Fernando Sebastián, a principis d'any va adreçar deu consells als qui enguany visitarien la basílica i el castell de Xavier com a pelegrins en el cinquè centenari del naixement de sant Francesc Xavier. Gairebé tots ells són transferibles a situacions similars, com ara l'any jubilar de Montserrat.

1. Acull el jubileu amb humilitat i agraïment. Els sants són un regal de Déu. Els seus exemples i la seva intercessió ens ajuden a ser millors.
2. Recorda la vida de sant Francesc Xavier. És un bon model: deixeble apassionat de Jesucrist, preocupat per la salvació del proïsme, generós i fidel fins a la mort.
3. Comença per examinar-te a tu mateix. Com respons a l'amor de Jesucrist? Tens cura de fer el bé als altres?
4. Aprofita el jubileu per a confessar-te i posar-te en gràcia de Déu. Aquesta confessió serà el punt de partença per a renovar la teva vida i alegrar el teu cor.
5. Pren-te seriosament l'eucaristia del diumenge. Apropa't a Jesús que s'ofereix per tu. Entra en ell,

demana-li que renovi la teva vida fent de tu un home nou, fill de Déu i germà de tots els homes.

6. Estima l'Església, amb fe, amb realisme, amb misericòrdia. En ella trobem la memòria de Jesús i la presència operant i poderosa de Crist ressuscitat. Som cristians per a servir, per a ajudar, per a anunciar l'evangeli de Jesús i l'amor salvador de Déu.
7. Viu més sobriament. Frena les ambicions i capicis. Recorda't dels qui tenen menys que tu. Ajuda'ls amb el teu temps i els teus diners.
8. Parla de Jesucrist als teus amics, als teus veïns, als teus companys de treball. No tinguis vergonya de fer-ho. És el millor tresor que tenim.
9. Dóna gràcies a Déu per haver-te cridat a treballar a favor d'un món més just, més veritable, més fraternal. Defensa i protegeix la vida. Posa't a favor dels més necessitats i dels més febles.
10. Demana cada dia a sant Francesc Xavier que t'ajudi a estimar apassionadament Jesucrist, a escoltar la seva crida i respondre-li amb tot l'amor i la força del teu cor.

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....**Novembre del 2006**

59.- Persona sola en procés de desintoxicació. Sol·licita ajuda per a cobrir el transport a fi de poder ingressar en una comunitat terapèutica. Import: 50 euros.

60.- Noi acabat d'arribar d'Amèrica del Sud, sense ingressos ni cap tipus de suport familiar. Viu a casa d'uns companys que l'han acollit temporalment. Sol·licita ajuda per a alimentació. Import: 60 euros.

61.- Parella sense fills; la dona té greus problemes de salut que la incapaciten per a treballar. Sol·liciten ajuda per a cobrir alimentació mentre esperen començar a cobrar una pensió. Import: 80 euros.

62.- Noia sola amb tres fills menors d'edat a càrrec seu. Els seus ingressos provenen de feines esporàdiques que realitza. Sol·liciten ajuda per a cobrir les activitats extraescolars d'aquest curs. Import: 150 euros.

63.- Família formada pels pares i dos fills, en aquests moments en situació d'atur. Sol·liciten ajuda per a cobrir les despeses bàsiques de manutenció. Import: 160 euros.

64. - Home cobrant una petita pensió d'invalidesa. Ha hagut de deixar el pis després de rebre una ordre de desnonament. Sol·licita ajuda per a cobrir una pensió mentre busca un pis nou. Import: 200 euros.

65.- Matrimoni gran cobrant una pensió mínima de jubilació. Sol·liciten ajuda per a cobrir el dentista urgentment. Import: 300 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Habitar el propi cos

Aquest és el tema del taller que es farà a la **Casa d'Espiritualitat Claret** de Vic el proper cap de setmana, dies 11 i 12 de novembre. Començarà el dissabte, a dos quarts d'onze del matí i acabarà el diumenge, a les cinc de la tarda.

«Habitar el propi cos» es proposa com a «camí cap al silenci. Acollir la pròpia història, reconèixer els sentiments, obrir-se a Déu». Anirà a càrrec de Clra Cuchilo (psicòloga), Àngela Porcar (massatgista), Manuel Porta (metge) i Joan Soler (missioner claretià). El preu, amb pensió inclosa, és de 85 euros.

Informació i inscripcions: E-mail: claretvic@claretvic.net, Tel. 938850544. També us en podeu informar consultant, a internet, l'apartat «activitats»: www.claretvic.net

► Intencions de l'Apostolat de l'Oració per al mes de novembre

General: Perquè en el món sencer es posi fi a totes les formes de terrorisme.

Missionera: Perquè amb l'esforç dels creients, units al de les forces vives de la societat, es trenquin les cadenes noves i antigues que entrebanquen el desenvolupament de continent africà.

Informacions diverses sobre Santa Maria de la Seu

Manresa.- El diumenge, dia 8 d'octubre, es va celebrar el Dia de la Seu. La Missa Conventual fou presidida pel P. Sebastià Bardolet, abat emèrit de Montserrat, concelebrada pel capítol de canonges i cantada per la capella de música. També hi hagué un parlament dels Amics de la Seu enumerant les accions dutes a terme per a la restauració del monument més important de la ciutat i donant les gràcies als col·laboradors. Després continuà amb una jornada de portes obertes i una visita guiada pels espais més interessants d'aquest conjunt monumental. La ruta, iniciada amb un audiovisual introductor, incloïa el Museu Històric, amb peces de gran valor litúrgic, el baptisteri, en obres, i un recorregut pels retaules dels altars laterals que envolten l'església, com el de l'Esperit Sant, de Pere Serra.

Referent al baptisteri, els vuit finestrals neogòtics que fa temps que estan tapiats, tornaran a lluir vitralls adequats. Els Amics de la Seu n'han encomanat el disseny a la manresana Nídia Esquius, que els donarà un simbolisme religiós, com pot ser una metàfora de la creació. Cada vitrall fa una alçada d'uns vuit metres i una amplada de dos, cosa que vol dir que quan s'obrin es recuperarà molta claror per al baptisteri. Actualment s'està treballant i fent proves amb la tria dels colors, que aniran des d'un nucli més intens de color vermell fins a altres de més suaus que representaran les diferents parts de la natura. Aquesta recuperació dels vitralls es durà a terme aprofitant les obres de restauració del baptisteri.

► **El Seminari Major Interdiocesà** ens informa d'aquestes dues novetats: Que, tal com es pot apreciar en la foto adjunta, s'han realitzat treballs de restauració de la façana de l'edifici. Les obres van començar pel setembre i han consistit en pintar i netejar la pedra. En segon lloc, que el diumenge passat, dia 29 d'octubre, a l'església de Sant Pere Desvim, prop dels Prats de Rei, en Jaume Casamitjana Vilaseca fou instituït acòlit. Va presidir la celebració el bisbe Romà. Hi assistiren, entre altres, els seus companys, el rector del Seminari i la comunitat que cada diumenge s'hi reuneix per celebrar la fe.

Afegir encara que un segon CD amb música d'orgue, interpretada per l'organista de la Seu de Manresa, Jordi Franch, ha estat editat recentment. Conté disset peces de diversos autors que configuren un variat repertori executat en el mateix orgue de la basílica.

Cadena de pregària per les vocacions

Des de les Delegacions de Pastoral Vocacional de les diòcesis catalanes s'organitza, durant tot el present mes de novembre, tal com es va fer l'any passat, una cadena de pregària indefallent per les vocacions.

Cadascun dels deu bisbats té assignats tres dies. Al de Vic li corresponen el dimarts, dia 7, el divendres, dia 17 i el dilluns, dia 27.

Es tracta de pregar amb especial insistència perquè, sobretot els joves, en el moment de prendre les seves decisions de futur, responguin generosament a la crida que Déu els fa i descobreixin la seva vocació personal dins la gran diversitat de vocacions

que són possibles: laical, religiosa, sacerdotal, missionera, contemplativa...

«Pregueu l'Amo dels sembrats», ens digué Jesús. I això és el que, un cop més, es vol dur a terme ja sigui individualment o comunitàriament. Abans, però, caldrà procedir a omplir la graella de les 24 hores de cadascun dels tres dies ja esmentats: 7, 17 i 27 de novembre.

En conseqüència, tothom qui vulgui participar en aquesta cadena de pregària, que truqui al tel. 93 265 22 26, de dilluns a divendres (millor que sigui al migdia), i demanar per Mn. Pere Oliva. També és possible comunicar-se amb ell mitjançant la següent adreça de correu electrònic: pereoliva61@yahoo.es

Disposar de temps | Vicenç Ambrós i Besa.....

Per a una persona que ha viscut tota la vida en un poble, entrar en contacte amb la gran ciutat és un moment que no s'oblida. Damunt el teixit grisenc de quitrà i voreres, tothom sembla que tingui pressa. Urgeix fer, desfer i refer. El temps esdevé tangencial, més invisible que mai, imperceptible tant a curt com a mitjà termini. A la llarga, però, hom observa que es volatilitza ben ràpid, potser massa i tot. Resta, això sí, una indefinible sensació de dubte: per què transcorre tan de pressa, el temps? És que potser s'escola més lentament als pobles? Obsta dir-ho: és evident que no. Ni a les ciutats flueix amb tanta lleugeresa per a tothom. Tot és qüestió de prendre's la vida d'una manera o d'una altra.

En el decurs de la història hi ha milions d'exemples de quelcom que, tanmateix, no hauria de deixar de sorprendre'ns: la feblesa de l'ésser humà davant tot allò que és tangible, immediat i mesurable o quantificable. És francament curiós i fins i tot irònic. Sembla que aquests grans arguments de la història (passions, odis, fortuna i poder), tots ells efímers o passatgers, s'obliden de quelcom que podríem anomenar el factor temps. I això per més que les persones proclamem allò de «el temps és or». Potser la mare dels ous és que no ens acabem de creure que el temps modela la nostra vida, i no pas a l'inrevés.

Sovint, de la gent gran puc sentir i en certa manera afigurar-me el canvi evolutiu de tot allò que ens envolta. Normalment aspectes físics: el creixement dels pobles,

la modernitat arquitectònica dels edificis, els transports i mil coses més. De tot plegat n'extrec dues conclusions. En primer lloc, que el que més ha canviat en els últims anys és l'ésser humà, la seva mentalitat i el seu tarannà. En segon lloc, que aquest canvi s'ha produït de manera, més que ràpida, vertiginosa. I aquesta darrera constatació ens condueix al principi: el temps es dissipa de forma ben ràpida i sense que puguem adonar-nos-en.

No ho negaré: és evident que la societat imposa models de comportament, índexs de productivitat i necessitats buides o artificials. Però precisament per aquesta raó cal valorar el temps donant-li la importància que mereix. Tenir-ne o concedir-nos-en una mica de tant en tant per a disposar, fruit o compartir hauria d'estar per damunt de tot allò material o valorable econòmicament. El procés evolutiu de les persones és ràpid i malaguanyat si no es viu. I no es pot viure únicament pensant en què ens pot fer més o menys afortunats des del punt de vista dels estereotips socials.

A vegades m'he d'aturar a reflexionar, em ve de gust llegir un llibre, visionar una pel·lícula o fer un sopar amb els amics. Per a fer-ho, necessito disposar de temps. I és aleshores quan m'adono que tota la resta d'aspiracions, circumstàncies o necessitats imposades pels índexs de productivitat i, en suma, per la societat de consum, són insubstancials, perquè res de tot això no em permetrà disposar de més temps: me n'he de buscar jo mateix per a dedicar-me'n.

88

full

Dites casolanes | Sebastià Codina.....

Pagar el just pel pecador

N'hi ha que tiren la pedra i amaguen la mà. Saben quedar bé amb la vianda al plat. No se la carreguen mai. Fugen d'estudi. Saben despistar el més pintat de la colla. I moltes vegades la fan encolomar als qui no hi tenen cap culpa.

Això ja passava quan anàvem a «estudi», que en dèiem al poble. Alguns destarotats sabien polir molt bé les malifetes, amagant-les misteriosament, mentre altres, ingenus de mena, pagaven els neulers.

Entre gent de totes les edats, també passa si fa no fa el mateix. Endossen la culpa al primer que troben i fan l'esquena ampla. Paga el just pel pecador.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60